

"כשנכנסנו לעזה לחלץ אישה מקומית מההריסות, הבנתי את המוסריות הגדולה שיש בצבא שלנו"

סמל דליה רוכוורגר, בת 20, תושבת בית-שמש
לוחמת בחטיבת חילוץ והצלה, בוגרת אולפנת גילה ומכינת לפידות

מנטלי - התמודדות עם אי-ודאות, מסעות ושגרה קשה. מאז שהחלה המלחמה, גיליתי עד כמה החוסן הזה עוזר לי בהתמודדות היומיומית בשירות הצבאי, ובכלל. למשל, עם חוסר הוודאות סביב יציאות הביתה.

מה מחזק אותך?

להיזכר תמיד ב"למה" שלי: למה אני עושה את מה שאני עושה ומה מניע אותי. גם החברים בגדוד, שהם כמו משפחה שנייה, שמאוד תומכים. עוד דבר שממש עוזר לי: במכינה הייתה לי חברותא בכתבי רבי נחמן. לפני הגיוס קניתי את הספר בפורמט כיס והוא תמיד עליו ואני קוראת ממנו ולומדת ממנו, גם בשגרה וגם בזמנים קשים. הספר תמיד עליו ונותן לי כוח.

מה האתגר הרוחני בשירות?

יש אנשים שלא מבינים את הדת או מגיעים מרקע שלילי כלפיה. בתור בת דתייה בצבא אני משתדלת להסביר את הצד שלי, אבל זה לא תמיד עובד כפי שאני רוצה.

ספרי על אירוע משמעותי בשנה האחרונה.

באחת הפעילויות נכנסנו לעזה וחילצנו אישה מקומית מהריסות. זה גרם לי להבין את המוסריות הגדולה של הצבא שלנו, שמבדילה אותנו מצבאות אחרים. יש לנו ערך מוסף וזה מה שמייחד אותנו.

צילום: אריק סולטן

גדולה, ולצערנו ספגנו אבדות. זה היה כאב משותף לחטיבה. אירועי השבת הזו הדגישו את החשיבות של התפקיד שלנו והראו עד כמה כל לוחם, לא משנה מאיזו יחידה, מסיירת מטכ"ל או שייטת 13 ועד לוחמי הגנה אווירית ופלח"ץ, עלול להימצא בסיטואציות כאלו.

המלחמה שינתה את האופן שבו את רואה את התפקיד?

ידעתי מראש לאן אני מתגייסת, והשירות עצמו הוא כן כמו שציפיתי. עם זאת, המלחמה מעצימה את המשמעות של השירות שלי. בתור לוחמת יש אתגר פיזי תמידי, אבל האתגר המנטלי הוא המעניין. בטירונות מחנכים אותנו לחוסן

ספרי קצת על התפקיד.

אני לוחמת בחטיבת חילוץ והצלה של פיקוד העורף. התפקיד משלב בין לוחמה "רגילה" לבין מקצועות חילוץ.

איך החלטת להתגייס?

עליתי עם משפחתי מארה"ב. הוריי לא שירתו בצבא, כך שלא גדלתי על סיפורי מורשת קרב מהבית. ידעתי שאני רוצה שירות משמעותי, והתלבטתי בין צבא לשירות לאומי. בדקתי אפשרויות בשני המקומות. היה תפקיד ספציפי שרציתי בשירות הלאומי, אך כשלא מצאתי את מבוקשי פניתי לבחון את האפשרויות בצבא.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה, ולמה?

אחותי הגדולה הייתה לוחמת בפלח"ץ (פלוגת חילוץ והצלה), ודרכה נחשפתי לתפקיד, לחוויה הצבאית ולרעיון שבנות דתיות יכולות להשתלב בתפקידי לוחמה. הבנתי שאם אני מתגייסת, תפקידי לוחמה מדברים אליי. זה התאים לאופי שלי - אני צריכה עניין ותנועה, ולא עבודה משרדית. אהבתי את השילוב בין הלוחמה לבין מקצועות החילוץ, וזה נראה לי תפקיד מעניין ושונה.

איך הגיבה הסביבה לגיוסך?

באופן חיובי. בהתחלה ההורים שלי חשבו שיתאים לי יותר שירות לאומי, אבל כשבחרתי להתגייס הם תמכו בי ועזרו לי מאוד.

איך נראים הימים שלך?

לרוב אנחנו, כלוחמים, תופסים קווים "רגועים" יחסית. עכשיו, בגלל שכוחות החי"ר נדרשים לתמרון בעזה ובלבנון, אנחנו מחליפים אותם ביהודה ושומרון. הפעילות כוללת שמירות, מעצרי מבוקשים, איוש עמדות שמירה (פילבוקס), ומשימות נוספות.

איפה היית ב-7.10?

הייתי בבית בשבת. בסיס האימונים של החטיבה שלי נמצא בזיקים, ממש בגבול עזה. היינו אמורים לסגור שבת בבסיס, אבל הפלוגה שלי יצאה הביתה לחג, ופלוגה אחרת סגרה במקומנו. החיילים שנותרו בבסיס נלחמו כמו אריות מול כמות מחבלים